SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI SIMEON PRIMITORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE

Vineri, 3/16 februarie 2024, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea pomenirii Sfântului Simeon primitorul de Dumnezeu în Sfânta sa Mănăstire din Ierusalimul de Vest, lângă Mănăstirea Sfintei Cruci.

La această sărbătoare, Biserica îl cinstește pe Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu, deoarece a slujit în mod deosebit în Taina Întâmpinării lui Iisus în Templu, când L-a recunoscut ca fiind Mântuitorul și a exclamat „ochii mei au văzut mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; Lumină care luminează neamurile și slava poporului Tău Israel” și a cerut să plece din această lume: „acum slobozește pe robul Tău în pace, după cuvântul Tău” (Lc. 2, 29-32).

La această sărbătoare, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie în biserica menționată mai sus, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac din Nazaret, Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei și Metodie al Taborului, Ieromonahi de la Sfântul Mormânt, protos fiind Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, Arhimandriții Claudiu și Ieronim, Vasile de Misiunea Spirituală Rusă la Ierusalim (MISSIA), Părintele Simeon, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconii Evloghie, Dositeu și alții. Răspunsurile la strană au fost date de Părintele Hanna Awad-Antoniou, de elevii Școlii Patriarhale și de domnul Fadi Abed Al Nour, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos, și cu participarea la rugăciune a monahilor, monahiilor și a membrilor parohiei Grecești.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut

următoarea predică:

„Acum slobozeşte pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.” (Luca 2,29-32), a strigat Bătrânul Simeon.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Duhul Sfânt, Care a fost cu dreptul și cuviosul Simeon, ne-a adunat astăzi pe toți în acest loc sfânt unde se află mormântul Sfântului, pentru a cinsti cu bucurie sfânta sa pomenire și pentru a sărbători Întâmpinarea Pruncului Iisus, Domnul și Dumnezeul și Mântuitorului nostru Hristos, la Templu.

Bătrânul Simeon se distinge printre ceilalți sfinți proroci și oameni din Sfânta Biblie pentru că a fost aflat vrednic să primească în brațele sale „mântuirea lui Dumnezeu”, adică pe Hristos, de aceea spune „Acum slobozeşte pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel” (Luca 2,29-32)

Interpretând aceste cuvinte, printre Părinții consacrați ai Bisericii, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „A fost pregătită pentru Hristos încă înainte de începutul lumii și a fost descoperită la sfârșitul vremurilor”. Zigavinos spune: „Tu (Dumnezeu) ai pregătit mântuirea mai înainte de toți, pentru ca ea să se vădească tuturor”. Origen marchează natura integrală a mântuirii, spunând: „Aceasta pe care au văzut-o ei este mântuirea nu numai pentru evrei, ci pentru întreaga lume… înaintea feței nu numai pentru un singur popor, nu numai pentru Israel, ci înaintea feței tuturor popoarelor”.

Într-adevăr, „mântuirea lui Dumnezeu”, pe care au văzut-o ochii dreptului Simeon, se referă la totalitatea mântuirii neamului omenesc. Și aceasta pentru că „mântuirea lui Dumnezeu” nu e altceva decât taina Proniei dumnezeiești, și anume Întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, după cum explică Părinții Bisericii purtătoare de Dumnezeu. „El a numit mântuire Întruparea Fiului Cel Unul-Născut”, spune Sfântul Teofilact. „Mântuirea o numește Biblia Hristosul lui Dumnezeu”, spune Sfântul Vasile cel Mare. Iar potrivit Sfântului Atanasie cel Mare, „mântuirea înseamnă prezența întrupată a lui Dumnezeu Cuvântul”.

Mai mult decât atât, cuvintele profetice ale cuviosului Simeon: „Lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israel” (Luca 2,32) mărturisesc că Dumnezeu Cuvântul Întrupat din trupul curat al Sfintei Fecioare și Născătoare de Dumnezeu Maria, este prezența luminii dumnezeiești în lumea necunoașterii și a idolatriei. Iată de ce psalmistul zice: „Întru lumina Ta vom vedea lumină” (Ps. 35,9). Domnul spune clar în predica Sa: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8,12). „Hristos este lumina neamurilor, pentru că El trebuia să lumineze cu învățătura Sa neamurile care zăceau în întuneric”, spune Origen. „El S-a făcut lumină pentru cei care erau în întuneric și înșelare și căzuseră în mâna diavolului”, spune Sfântul Chiril al Alexandriei. „Fiind o lumină pentru a lumina neamurile și pe cei orbiți de înșelăciuni; el cheamă revelație capacitatea de a vedea din nou limpede; spre slava și propășirea poporului Tău Israel. Slava lor a fost izvorârea din ei după firea omenească. Într-adevăr, întruparea Sa răscumpărătoare a luminat neamurile cu cunoașterea lui Dumnezeu și a virtuții, în timp ce i-a slăvit pe evrei pentru că El a devenit un nativ de-al lor” (PG 129,893A), spune Zigavinos.

Mișcat de Duhul Sfânt, Bătrânul Simeon a spus către Maria, mama lui Iisus: „Iată, Acesta este pus spre căderea și

ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri” (Luca 2,34). Interpretând acest cuvânt, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Emanuel este pus de Dumnezeu Tatăl ca piatră de temelie, aleasă, prețioasă” (cf. 1 Petru, 2,6). Dar cei care au crezut în El nu au fost rușinați, în timp ce necredincioșii care nu au reușit să vadă această taină în Hristos, au căzut și au fost zdrobiți. Dumnezeu Tatăl a spus din nou: „Iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel ce crede în El nu se va rușina.” (Romani 9,33, PG 72,505B).

Într-adevăr, dragii mei frați, de când Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, a intrat în istoria omului, El a devenit motivul căderii și al ridicării multora; căderea pentru cei care nu au crezut în El și ridicarea pentru cei care l-au acceptat și au crezut în El. De aceea, până în ziua de azi, Hristos rămâne „un semn care va stârni împotriviri” (Luca 2,34). La aceasta se referă și Sfântul Pavel când spune: „în tot chipul, fie din fățărie, fie în adevăr, Hristos se propovăduiește” (Fil. 1,18). Potrivit Sfântului Ioan Evanghelistul, tocmai aceasta „este judecata, că Lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele” (Ioan 3,19).

La întrebarea noastră, ce îi împiedică pe oameni să vadă lumina adevărului, adică pe Hristos? Răspunsul este, două lucruri: pe de o parte, e voința liberă a omului, iar pe de altă parte, faptele rele ale omului. Pentru aceasta, Apostolul Petru, inspirat de Dumnezeu, spune: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, muriți față de păcate, să viețuim dreptății” (1 Petru 2,24). Aceasta înseamnă că nimeni nu se poate baza pe Hristos ca Mântuitor dacă nu a renunțat la păcat și nu trăiește cu „dreptate”.

Calea de eliberare de păcat este întâlnirea noastră cu Hristos, după pilda dreptului Simeon, care „l-a primit pe Hristos în brațele sale” (cf. Luca 2,28). Sfânta noastră Biserică ne cheamă la această cauză prin glasul imnografului:

„Veniți şi noi, cu cântări dumnezeieşti să întâmpinăm pe Hristos, şi să-L primim pe Dânsul, a Căruia mântuire Simeon a văzut” (Vecernia, Stihira 3). „Să luăm aminte ca Domnul să nu ne găsească dormind”, spune Atanasie cel Mare.

Întâlnirea noastră, dragii mei frați, cu Mântuitorul nostru Hristos este întotdeauna realizabilă în Biserică, prin rugăciune și cultivarea virtuților smereniei și pocăinței, mai ales prin participarea la taina Euharistiei, unde cel care are inima curată se umple de viață și se îndumnezeiește, pe de o parte, și vede prin ochii sufletului mântuirea lui Dumnezeu, adică a lui Hristos, pe de altă parte. Amin. La mulți ani, cu pace!”

Înainte de otpust, Preafericirea Sa a binecuvântat coliva și a făcut un Trisaghion cu ocazia împlinirii a nouă zile de la plecarea fericitului egumen, Arhimandritul Theodoritos, care a slujit timp de patruzeci și cinci de ani cu evlavie la Sfânta Mănăstire și această comunitate grecească.

După Sfânta Liturghie, Ierodiaconul Simeon și monahia Maria, care l-au slujit cu devotament pe părintele Theodoritos, plecat la cele veșnice, timp de mulți ani, au oferit o recepție pentru soborul patriarhal și pentru cei prezenți.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Joi, 2/15 februarie 2024, Patriarhia a sărbătorit Praznicul împărătesc al Întâmpinării Domnului:

1. În biserica patriarhală și monahală a sfinților ocrotitori ai Patriarhiei, Sfinții Constantin și Elena, condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, cu participarea Arhiereilor și a Preoților din Frăție.
2. La Sfânta Mănăstire Panagia Sayda Naya, lângă Patriarhie, în cartierul creștin.

La această sărbătoare, Biserica își amintește că Domnul nostru, Făcătorul și Dătătorul Legii pe Muntele Sinai către Proorocul Moise, a respectat această Lege, fiind adus ca prunc în brațele părinților Săi la Templul lui Solomon, când Simeon cel neprihănit L-a primit în brațe, devenind astfel „primitor de Dumnezeu” și L-a recunoscut ca fiind Hristos, spunând: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2, 29-32), mărturisind astfel întruparea lui Hristos.

Cu acest prilej, seara s-a slujit Vecernia, iar dimineața Sfânta Liturghie în Mănăstirea menționată mai sus, slujbe conduse de Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, având-i drept împreună-slujitori pe Arhimandriții Ieronim și Macarie, Părinții Farah Badur și Nikolaos Kulinsky, Ierodeaconii Evloghie și Dositeu. Răspunsurile la strană au fost date de Părintele Secretar al Sfântului Sinod, Ierodiaconul Simeon și de elevii Școlii Patriarhale în limba greacă, și de domnul Rimon Kamar și asistenții săi de la Catedrala Sfântul Iacob. La slujbă au participat călugări, călugărițe, pelerini și membri ai parohiei Sfântul Iacob Ruda Domnului, în prezența Consulului grec, doamna Anna Madika și a altor membri ai Consulatului General al Greciei și a soției consulului SUA la Ierusalim.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preasfinția Sa a rostit predica dumnezeiască despre interpretarea și semnificația eclesiologică și teologică a acestei sărbători (vezi video).

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a vizitat Mănăstirea pentru a se închina împreună cu Părinții de la Sfântul Mormânt.

Soborul patriarhal și arhieresc, precum și credincioșii, au avut parte de o agapă bogată din partea stareței, monahia Serafima, care a renovat Sfânta Mănăstire și o menține drept centru duhovnicesc funcțional.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR TREI IERARHI ÎN CETATEA VECHE A IERUSALIMULUI

Cu prilejul sărbătorii Sfinților Trei Ierarhi, s-a săvârșit Vecernia seara și Dumnezeiasca Liturghie în ziua praznicului, luni, pe 30 ianuarie/12 februarie 2024, în Sfânta Biserică Sfântul Vasile din Orașul Vechi al Ierusalimului, unde se păstrează o parte din moaștele Sfântului Vasile cel Mare. Slujbele au fost săvârșite de Arhimandritul Filomen, răspunsurile la strană fiind date de Părintele Ioannis și de Ierodiaconul Alexandru, la ele participând credincioși din Ierusalim, monahi și monahii, prin purtarea de grijă și ospitalitatea părintelui kamarasis, starețul mănăstirii, Arhimandritul Nectarie.

Din partea Secretariatului-General

PLECAREA LA DOMNUL A BINECUVÂNTATULUI ARHIMANDRIT TEODORIT, EGUMENUL DE LA KATAMON

În noaptea de miercuri, 25 ianuarie/7 februarie 2024, la ora 22.30, egumenul Sfintei Mănăstiri Sfântul Simeon din Katamon, Arhimandritul Teodorit, a adormit întru Domnul.

Slujba de înmormântare a avut loc joi, 26 ianuarie/8 februarie 2024, la ora 10.30, în paraclisul Sfintei Tecla din incinta Mănăstirii Centrale, slujbă condusă de Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, cu participarea arhiereilor și a unor Preoți de la Sfântul Mormânt, în prezența de onoare a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos. La rugăciunea obștească au participat monahi și laici din eparhia greacă a Ierusalimului.

Necrologul a fost rostit de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constanței, care a amintit detalii din viața și activitatea sa ca Părinte la Sfântul Mormânt și egumen al Mănăstirii Sfântul Simeon Katamon. Reproducem textul mai jos, în limba română:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Preasfinți Arhiepiscopi,

Domnule Consul General al Greciei,

Dragi părinți,

Iubiți frați întru Hristos,

humanly reflect that death is a great and terrible mystery. We wonder how the most harmonious symbiosis of soul and body is

broken, how the soul is forcibly separated from the body, how man, through disobedience and the fall, brought death upon himself and heard from his Creator and Maker: “For dust thou art, and unto dust shalt thou return”(Gen. 3, 19).

Stăm înlăcrimați în fața mormântului iubitului nostru frate Ieromonahul Teodorit, așa cum Domnul nostru stă în fața mormântului prietenului său, mort de patru zile, Lazăr. Plângem despărțirea, asemenea ucenicilor lui Hristos după slăvita Sa Înălțare. Cugetăm omenește că moartea este o mare și grozavă taină. Ne întrebăm cum se rupe cea mai armonioasă simbioză dintre suflet și trup, cum sufletul este despărțit cu forța de trup, cum omul, prin neascultare și cădere, și-a adus moartea asupra sa și a auzit, de la Creatorul și Făcătorul său: „Căci pământ ești și în pământ te vei întoarce” (Fac. 3, 19).

La aceste întrebări de interes uman, persoana, învățătura și lucrarea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos vin ca un răspuns. Faptul că Dumnezeu Și-a făcut milă de neamul nostru, S-a milostivit spre noi și, în Hristos, singurul Său Fiu născut, S-a făcut asemenea nouă, oamenilor. El și-a asumat în Întruparea firii și a cărnii noastre omenești, iar prin Cruce și Înviere ne-a ridicat din iad și ne-a dăruit viață veșnică și odihnă în ceruri cu El.

Acest adevăr a fost dezvăluit sfinților ucenici și apostoli ai lui Hristos. Aceștia au devenit martori cu ochii și cu urechile nu numai ai învățăturii lui Hristos, ci și ai persoanei Sale divino-umane. Ei L-au văzut și L-au recunoscut în viața Sa pământească și au fost martori ai acțiunii Sale vindecătoare și răscumpărătoare, dar și ai Învierii Sale „în alt chip” (Marcu 16:12). Credința în acest adevăr răscumpărător este mângâiere și putere împotriva fricii de moarte, mai ales de moartea prin mucenicie. Întruparea, Răstignirea și Învierea lui Hristos alcătuiesc, țin și susțin întregul trup al Bisericii.

Iubitul, bătrânul și respectatul nostru frate, regretatul Arhimandrit Teodorit, a îmbrățișat și el această credință, fiind călugărit la o vârstă fragedă în sfânta Mănăstire Trooditissa a Bisericii din Cipru. De acolo a venit la spitalul israelian din Hadassah pentru a trata condiția precară a ochilor săi. Urmând îndemnul părintelui său duhovnic, Ieromonahul Pagratie, pe care îl respecta foarte mult, a căutat și s-a alăturat Frăției noastre a Sfântului Mormânt la scurt timp după 1967. A îndeplinit în diferite slujiri cu râvnă și devotament, depășind dificultățile sănătății sale. A răspuns de elevii Școlii Patriarhale, a fost preot slujitor la Sfânta Mănăstire Megali Panagia ani de zile și membru al Sfântului Sinod, în care a fost numit de Preafericitul Părintele al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil.

În principal, a fost egumen al Sfintei Mănăstiri Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu din Katamon în mod continuu și neîntrerupt din 1979. A păstrat această Mănăstire și biserica ei drept centru funcțional al Comunității Grecești a Ierusalimului din Katamon, așa cum a fost, dintotdeauna, centru de pelerinaj pentru adulții din țările creștin ortodoxe. De asemenea, a protejat-o de străinii din zona unde se află, de veacuri, în afara Cetății.

Apreciind cu conștiinciozitate donațiile pelerinilor și neezitând să fie milostiv cu cei săraci, a renovat biserica și i-a îmbogățit iconografia. Pentru întreținerea și înfrumusețarea sa au fost efectuate numeroase reparații exterioare. Datorită perseverenței și energiei sale, Patriarhia a realizat imposibilul, achiziționarea a ceea ce se spunea a fi o bucată din moaștele Sfântului Simeon primitorul de Dumnezeu de la Biserica Romano-Catolică din Croația în 2010, păstrate ca tezaur al Mănăstirii; întoarcerea moaștelor Sfântului este sărbătorită în fiecare an la 25 septembrie.

Pentru aceste lucrări bune din viața sa, pentru cinstitul și virtuosul său etos monahal și preoțesc și pentru neobosita sa

răbdare și hotărâre în timpul anilor de încercare din cauza sănătății precare, precum și pentru grija sa pentru Sfânta Liturghie săptămânală în Mănăstire și Sfânta Împărtășanie când era țintuit la pat, îl rugăm pe Dumnezeul nostru Cel iubitor de oameni să-i ierte păcatele pe care, om fiind, le-a făcut cu voie sau fără voie; să-i așeze sufletul în tărâmul celor vii, împreună cu sfinții și drepții, în bucuria și veselia luminii nestricăcioase a slavei Sale; să-i dea cununa dreptății, „pe care o va da tuturor celor ce-L iubesc pe El”.

Veșnica lui pomenire!”

Procesiunea funerară până la Sfântul Sion a fost condusă de Preafericiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Aristovul al Madabei, unde a fost înmormântat în Cimitirul Părinților.

Veșnica lui pomenire!

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI ANTONIE LA PATRIARHIE

Marți, 17/30 ianuarie 2024, Patriarhia l-a pomenit pe Sfântul Antonie cel Mare în paraclisul său, situat în partea sudică a Sfântului Altar al Bisericii Sfântul Nicolae de lângă Patriarhie.

În această zi, Biserica amintește faptul că Sfântul Antonie cel Mare s-a născut în Egipt în anul 251. După ce părinții săi au murit, și-a împărțit bunurile și a plecat în pustie. Acolo a trăit timp de patruzeci de ani în nevoințe extreme,

rugăciune, post și tăcere, după cum spun troparele din ziua pomenirii sale, „râvnitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te, Botezătorului cu drepte cărări urmând”.

Datorită modului său de viață, au venit la el mii de călugări, pentru care a devenit un model al vieții singuratice, legiuitor și om de stat. A ajuns la o despătimire extremă și a văzut sufletele oamenilor atunci când aceștia plecau din această lume spre ceruri. L-a recunoscut și l-a făcut cunoscut Bisericii pe marele nevoitor Pavel Tebeul, dar i-a mângâiat și pe creștinii veniți la Alexandria, când Maximinus a pornit persecuția împotriva lor în 312. De asemenea, i-a ajutat pe creștini împotriva atacurilor arienilor în 335. A propovăduit credința ortodoxă, la care i-a readus pe mulți dintre cei care căzuseră în greșeli și a adormit întru Domnul la 17 ianuarie 356, la vârsta de 105 ani. Biografia sa a fost scrisă de Atanasie cel Mare, Patriarhul Alexandriei, care a fost legat de el printr-o strânsă prietenie duhovnicească.

În paraclisul amintit mai sus, luni după-amiază s-a oficiat Vecernia, iar marți dimineață Sfânta Liturghie de către Arhimandritul Claudiu, având-i drept împreună-slujitori pe Arhidiaconul Marcu, protos fiind părintele Ioannis Aouad. La slujbe au participat călugări, maici, membri ai Consulatului grec din Ierusalim și credincioși creștini din Ierusalim, care au primit ospitalitatea caldă a chivernisitorului și renovatorului Mănăstirii, Arhidiaconul Marcu.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA CINSTIRII

SFÂNTULUI LANȚ AL SFÂNTULUI PETRU

Luni, 16/29 ianuarie 2024, Patriarhia a sărbătorit praznicul cinstirii Sfântului lanț al Sfântului Apostol Petru.

În această zi, Biserica cinstește lanțul Sfântului Apostol Petru, adică evenimentul slobozirii Apostolului Petru de către un înger din lanțul și închisoarea sa, așa cum se relatează în cartea Faptele Apostolilor (Faptele Apostolilor 12, 1-19), când „regele Irod a pus mâna pe unii din biserică, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru” (Faptele Apostolilor 12,103). „Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea Petru dormea… Și iată, un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat, zicând: Scoală-te degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mâini” (Faptele Apostolilor 12, 6-7). Petru l-a urmat pe înger până când acesta l-a dus la Poarta de Fier care ducea în cetate, când aceasta li s-a deschis automat și Petru și-a dat seama că un înger al Domnului venise la el ca să-l scape din mâna lui Irod (cf. Faptele Apostolilor 12, 8-11).

Acest eveniment minunat, descris în capitolul al doisprezecelea din Faptele Apostolilor, a fost sărbătorit în locul unde a fost întemnițat Apostolul Petru, unde timp de secole a existat o Sfântă Mănăstire și un loc de pelerinaj la Sfântul Nicodim, ucenicul ascuns al Domnului, sau „locul lintei”, deoarece se crede că acolo a avut loc conversația dintre Nicodim al fariseilor și Domnul (Ioan. 3) și pentru că acolo, în perioada ciumei, se dădeau porții mici de linte și alte alimente. Această mănăstire este situată între Mănăstirea Pretoriu și Mănăstirea Sfinților Părinți Ioachim și Ana.

Acolo, duminică după-amiază a avut loc Vecernia, iar luni

dimineață a avut loc Sfânta Liturghie Arhierească, condusă de IPS Arhiepiscop Teofan al Gherassei, având-i drept împreună-slujitori pe Arhimandritul Filumen, Preotul Nectarie și Ierodiaconul Alexandru.

În timpul Liturghiei, Preafericirea Sa și Părinții de la Sfântul Mormânt au venit pentru a se închina.

Soborul patriarhal și arhieresc, precum și cei prezenți la Sfânta Liturghie au primit o agapă din partea bunului chivernisitor și egumen al Mănăstirii, Arhimandritul Macarie.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SOBORULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL LA PATRIARHIE

Sâmbătă, 7/20 ianuarie 2024, Patriarhia a sărbătorit praznicul Soborului Sfântului Înaintemergător și Botezător Ioan.

Această sărbătoare înseamnă adunarea credincioșilor în Biserică, pentru a-l cinsti pe Sfântul Înaintemergător, drept cel care a oficiat Botezul Domnului nostru Iisus Hristos în râul Iordan.

Această sărbătoare a fost prăznuită:

1. La Sfânta Mănăstire a Sfântului Ioan Botezătorul din Ierusalim, cea de lângă Biserica Sfântului Mormânt din cartierul creștin. Sfânta Liturghie de acolo a fost

condusă de arhimandritul Amfilohie, având-i drept împreună-slujitori pe arhimandritul Hristodul, părintele Ștefan și ierodiaconul Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de monahii Patriarhiei și de ierodiaconul Dositeu, la slujbă participând călugări, monahii și membri ai comunității grecești din Ierusalim.

2. La Sfânta Mănăstire a Sfântului Ioan Botezătorul, situată pe malul vestic al râului Iordan, unde a fost botezat Domnul nostru.

Sfânta Liturghie de acolo a fost oficiată de Arhimandritul Chrysostom al Sfintei Mitropolii de Megara a Bisericii Greciei și de Preotul Anastasie al Bisericii Sfântului Mormânt, la rugăciune participând, inclusiv prin cântarea la strană, părintele duhovnic de la Mănăstirea Sfântul Sava, Arhimandritul Evdochim și monahul Teoctist. La slujbă au participat și câțiva monahi și credincioși din Ierihon.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTORILE TĂIERII ÎMPREJUR A DOMNULUI ȘI A SFÂNTULUI VASILE CEL MARE LA PATRIARHIE

În noaptea de 1/14 ianuarie 2024, s-a sărbătorit praznicul împărătesc al Tăierii Împrejur a Domnului și a Sfântului Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei, la Patriarhie.

Această sărbătoare a fost prăznuită în mod festiv ca „parresia”, cu toată splendoarea și demnitatea, inițial în Catolicon-ul Bisericii Învierii, cu Utrenia, urmată de Sfânta

Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare la Mormântul Sfânt. Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, alături de ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliadei, Arhiepiscopii Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei și Dimitrie al Lyddei, ieromonahi de la Sfântului Mormânt, protos fiind Arhimandritul Nectarie, și diaconi, reprezentanții Patriarhiei din Moscova, Părintele Vassianos și Părintele Ioan din România. Ierodiaconul Simeon a dat răspunsurile la strana din dreapta, iar monahul Iosif, în strana din stânga, la slujbă participând Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnului Dimitrios Angelosopoulos și doamna consulul, Anna Mandika.

După Sfânta Liturghie, a avut loc o procesiune la Locurile Sfinte cu sfintele moaște – mâna dreaptă a Sfântului Vasile cel Mare, care se păstrează în Tezaurul de la Sfântul Mormânt. La sfârșitul procesiunii, Vasilopita a fost tăiată în biroul Părintelui Arhiepiscop Isidoros al Hierapolei, de către Preafericitul, care a împărțit-o și le-a urat tuturor un An Nou fericit și prosper în 2024.În jurul orei 7:00 dimineața, după Sfânta Liturghie în Biserica monahală a Sfinților Constantin și Elena, Preafericitul a tăiat plăcinta de Anul Nou pentru Părinții de la Sfântul Mormânt în Epitropikon.

La prânz, Preafericitul a participat la masa Frăției Sfântului Mormântului în Mănăstirea Centrală și a binecuvântat-o.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI VASILE

LA SFÂNTĂ MĂNĂSTIREA SA DIN ORAȘUL VECHI AL IERUSALIMULUI

În dimineața zilei de duminică, 1 ianuarie 2024, Patriarhia a prăznuit pomenirea Sfântului Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei, la paraclisul său situat între Sfânta Mănăstire Sfântul Teodor și Poarta Nouă.

La pomenirea Sfântului Vasile și în cinstea sa, s-a slujit o Sfântă Liturghie de către Arhimandritul Amfilohie, sub pregătirea și îngrijirea Părintelui Stareț și Kamarasis, Arhimandritul Nectarie. La slujbă au participat pelerini cucernici, monahi, monahii și membri ai comunității grecești.

În timpul Sfintei Liturghii, IPS Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil și Părinții Sfântului Mormânt au vizitat Sfânta Mănăstire pentru a se închina.

Preafericirea Sa și cei prezenți au primit o tratație din partea bunului păstor al Mănăstirii și chivernisitor al acesteia, Părintele Kamarasis și stareț, Arhimandritul Nectarie.

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI – CRĂCIUNUL

Sărbătoarea Crăciunului de duminică, 25 decembrie 2023/7 ianuarie 2024, a început cu Coborârea în seara aceea de la intrarea în Baptisteriu la intrarea în Basilică, soborul ffind condus de ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliadei.

Apoi a început Utrenia, după cum scrie în Minei, în Catoliconul Bisericii. În timpul acesta, Preafericirea Sa, Arhiereii și Preoții au mers în Peșteră, alături de Președintele Comitetului Eclesiastic Suprem, reprezentantul Președintelui Statului Palestinian, domnul Mahmoud Abbas-Abu Mazen, domnul Ramzi Khouri și colegi de-ai săi în dreapta, Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos, în stânga, și reprezentantul Regelui Iordaniei.

În Peșteră, s-a rostit o rugăciune și s-a citit Evanghelia după Luca: „În zilele acelea a ieşit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea.” (2,1). Ulterior, Mesajul de Crăciun al Patriarhului a fost citit de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, în limba greacă, și de Protopresbiterul Issa Mousleh, în limba arabă.

„Taină străină văd şi preaslăvită;

Cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire,

întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu;

pe Care lăudându-L Îl slăvim.”

Omenirea a văzut cu adevărat o „taină străină și preaslăvită”, așa cum scrie imnograful Bisericii, la sfârșitul timpurilor, în timpul domniei lui Cezar Octavianus Augustus. Am văzut coborârea lui Dumnezeu manifestată în Betleemul Iudeei. Împlinind promisiunile făcute profeților, Dumnezeu „a trimis răscumpărare poporului Său”. Această răscumpărare este Fiul Unul-Născut și Cuvântul Său, „deoființă” cu Tatăl. Prin Dumnezeu Tatăl, El a fost binecuvântat să se întrupeze, să ia suflet omenesc, carne și trup din Duhul Sfânt și din Sfânta Fecioară Maria. După cum a vrut și i-a fost bine-plăcut, așa cum spune evanghelistul Ioan, „Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi” (Ioan 1, 14). Pentru noi, El „S-a

deșertat pe Sine” (Filipeni 2, 7), și S-a născut în taină într-o peșteră. El a acceptat sărăcia supremă; S-a născut într-o peșteră și a fost înfășat în scutece; a stat în iesle. În această sărăcie „a strălucit bogăția Dumnezeirii Sale”. Din acest motiv, „cerul, prin stea, i-a adus pe Magi ca început al neamurilor” și „vestitori ai Bisericii”, conform Sfântului Ioan Gură de Aur. Un înger le-a descoperit păstorilor care păzeau turma în timpul nopții, iar o mulțime de îngeri L-au proclamat din cer prin imnul „Slavă *întru cei de sus lui Dumnezeu* și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”, anunțând că bunăvoința lui Dumnezeu pentru oameni este pacea. Această pace dumnezeiască omniprezentă este adusă lumii de Cuvântul Întrupat al lui Dumnezeu, Iisus Hristos; El este „Înger de mare sfat, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie”.

Plecând de la această descoperire dumnezeiască, la care au fost martori ochii și urechile celor care au văzut și au auzit în Sfintele Scripturi, Biserica crede și propovăduiește membrilor săi și întregii lumi că Hristos este Mântuitorul și Răscumpărătorul omenirii, nu ca om divinizat, ci ca Dumnezeu Întrupat, pentru mântuirea, adică pentru desăvârșirea omului. Dumnezeu S-a coborât pe pământ pentru a înălța omul la cer, pentru că „cetatea noastră este în ceruri” (Filipeni 3, 20), conform Sfântului Pavel. Părinții Bisericii afirmă neîncetat că „Dumnezeu S-a făcut om și omul s-a îndumnezeit.” Și Sfântul Grigorie Palama proclamă că „carnea e slăvită împreună cu primirea și slava trupului, care devine slava Întrupării”. Prin Întrupare, Cruce, Învierea din morți și Înălțarea Sa, Hristos ca Dumnezeu și om, Dumnezeu-om, a șezut la dreapta Tatălui după ce Și-a asumat natura umană și a pregătit desăvârșirea pentru cei ce cred în El.

Înălțându-se la ceruri, Cel Întrupat, Cel răstignit în trup și înviat din morți, Domnul nostru Iisus Hristos, a lăsat Biserica pe pământ, adică pe sfinții ucenici și apostoli, succesorii lor, ierarhii, preoții și credincioșii numiți după Hristos, pentru a-Și îndeplini misiunea Sa în veacuri;

misiunea de învățătură, împăcare și sfințire a oamenilor, astfel încât ceea ce s-a auzit în prima noapte a Nașterii Sale, „Slavă *întru cei de sus lui Dumnezeu* și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”, să domnească pe pământ.

Biserica din întreaga lume, în special Biserica binecuvântată a Ierusalimului, proclamă această învățătură și îndeplinește această lucrare, fiind ascultătoare față de ctitorul său, în timp ce slujește în locurile unde S-a manifestat în trup, primul dintre ele fiind orașul Betleem. În magnifica Basilică a Nașterii și în umila Peșteră, Mama Bisericilor va sărbători din nou și în acest an, începând de la Ierusalim, păstrând vechea sa tradiție din zilele pelerinei Aetheria și a predecesorului nostru, Patriarhul Sofronie.

Încărcați de bucuria Nașterii lui Hristos, ne adresăm cu urările și binecuvântările noastre patriarhale și părintești către „ orice duh care mărturiseşte că Iisus Hristos a venit în trup” (1 Ioan 4, 2), către pelerinii evlavioși, în special către turma noastră de credincioși cucernici din Gaza, împreună cu rugăciunile noastre, ca Sfântul Porfirie să rămână ocrotitorul său și al tuturor celor care suferă acolo în mijlocul războiului furios.

Mai ales, ne exprimăm recunoștința către Președintele statului Palestinian, Mahmoud Abbas-Abu Mazen, prin reprezentantul său, domnul Ramzi Houri, și îi dorim puterea lui Dumnezeu în succesul eforturilor și luptelor sale, inclusiv în protejarea poporului palestinian încercat, pentru a trăi în pace, justiție și prosperitate în contextul unui stat palestinian absolut liber, demn de recunoaștere internațională.

În sfântul oraș Bethlehem, CRĂCIUNUL anului 2023

TEOFIL AL III-LEA

PATRIARH AL IERUSALIMULUI

A urmat închinarea la stea și la iesle. Apoi a avut loc

ieșirea prin poarta nordică a Peșterii și din capătul de sus al treptelor paraclisului armenesc, pentru a se face procesiunea întreită în jurul Catoliconului și al laturilor Basilicii Nașterii, și s-a rostit o rugăciune în partea centrală a Bisericii.

Când soborul a ajuns la iconostas, Preafericirea Sa a început să cânte a Ceasul al Nouălea. A urmat slujba Utreniei și apoi Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare. Slujbele au fost conduse de Preafericirea Sa, având-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliadei, Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei, Teofan al Gerassei, Dimitrios al Lyddei și Filumen al Pellei, Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, alți preoți de la Sfântul Mormânt, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. În ciuda ostilităților în curs de desfășurare din zonă, numeroși creștini ortodocși palestinieni au participat la Priveghere.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită și în Peștera Nașterii de către ÎPS Arhiepiscop Nectarie al Anthedonei, reprezentantul Patriarhiei în Constantinopol.

Liturgia Patriarhală s-a încheiat la ora 3:30 dimineața, după Status-Quo.

După Priveghere, Reprezentantul Patriarhal din Betleem a oferit o masă, împărtășind situația poporului palestinian care este pus la încercare de războiul în desfășurare. Dimineața, Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, s-a dus în Peșteră pentru a se închina și a ieșit din Basilică, indicând astfel sfârșitul primei zile a Marelui praznic al Crăciunului la Bazilica Nașterii și în Peșteră, locul unde Hristos, Dumnezeul nostru, S-a născut în trup.

Secretariatul General